

thesin : quod cum resurrecturum sit idem numero corpus, secundum substantiam, reuersurum etiam sit secundum eandem complexionem.

Vnde porrò colligimus nullū esse dubium humores corporis humani vt partes substantiales mansuros certè in corporibus beatorum. Deinde non esse dubium, quin in hisce humoribus mansuræ sint quoque qualitates, calidum, frigidum, humidū & siccum: Aliàs enim ὁμωνύμως diceretur tantum sanguis esse sanguis, si nec calidus, nec frigidus, nec humidus, nec siccus dici posset. Idem verum est de aliis. Hisce ergo extra dubitationis aleam constitutis & præsuppositis, redimus tandem ad propositam quæstionem, an etiam pugna futura sit harum qualitatum in corpore? Calidum enim pugnat cum frigido & contra.

Si quis affirmet vltetius quæstio est, an non ista pugna tandem eruptura sit in neruum, & destructura vel alterutram qualitatem patientem vel etiam totū subiectum? Itaque vt ex his quodam modo nos extricemus, dupliciter has qualitates considerare debemus: Primò ratione actus primi, vnde habent hoc, quod sunt, & à se inuicem variāt. Secundò ratione actus secundi, quo se mutuò inuadunt, & quasi hostiliter iugulant pro rarione intentionis & remissionis. Hoc modo rem corrumpunt & se lædunt: illo modo necessario ad κρᾶσις εὐταλίκην subiecti requiruntur.

Nullum enim compositum aut ex calido & calido, aut ex frigido & frigido, sed ex calido & frigido constituitur. Glorificatio ergo sic beabit corpora beatorum, vt anima glorificata compescat vim actus secundi, ne apicem Analogiæ & Craeos debitæ inesse vel latum excedat pilum; haud secus vti in
Camino